

sundhed og miljø til kortsigtede erhvervsøkonomiske interesser.

Og derfor er det helt relevant at spørge statsministeren: Hvad vil regeringen samlet set anlægge af strategi, hvilke initiativer vil man tage for at sætte gang i reguleringen af de sundhedsskadelige, miljøskadelige kemikalier?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig lige først slå fast: Regeringen har det politiske mål at få strammet reglerne i EU om kemikalier. Det er det, vi arbejder på. Der er altså to ministre, der sidder og forhandler det i EU's Ministerråd, og jeg er nødt til at gentage, at da jeg jo ikke sidder og deltager i forhandlingerne, så må hr. Jørn Jespersen altså spørge de to ministre, hvordan det går med forhandlingerne, hvilke skridt man agter at tage osv., Det er altså i al venlighed, at jeg siger det, for det er altså det rigtige sted at stille spørgsmålene, da jeg jo som bekendt ikke deltager i de forhandlinger.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg er sådan set ikke i tvivl om, at regeringen har det mål at få strammet reguleringen af kemikalier. Det tror jeg at man har haft under den tidligere miljøminister og den nuværende. Men det hjælper jo ikke ret meget i politik at have et eller andet smukt mål, hvis man ikke har vejen, ad hvilken man skal gå, hvis man ikke er parat til at tage det nødvendige skridt, hvis man ikke er parat til at tage de nødvendige initiativer.

Og der kniber det altså for regeringen, fordi de pågældende ministre ikke har de rette midler til at gøre det, der virker i forhold til EU, bl.a. fordi statsministeren har medvirket til at flytte arbejdet med kemikalier fra miljøministrene til konkurrenceevneministre. Og det er jo statsministerens ansvar, at han har medvirket til det, og derfor kan han da ikke bare fralægge sig ansvaret nu. Det er da for tyndt.

Derfor bliver jeg nødt til at sige, at jeg mener, det er statsministerens opgave, også fordi man jo kan rejse de her ting på topmøder, hvis man mener dem tilstrækkelig alvorligt. Har regeringen samlet set ikke en strategi for at sætte gang i reguleringen af kemikalier på EU-plan?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Jørn Jespersen ved jo godt, at årsagen til, at kemikalielovgivningen flyttede ministerråd, var, at det italienske formandskab ønskede at flytte

det, og at det er en gammel tradition i EU, at det siddende formandskab beslutter, hvordan man vil behandle sagerne under det pågældende formandskab. Det tog vi bare til efterretning, som man altid har gjort. Sådan er det.

Den danske regerings holdning i den her sag er fuldstændig den samme, uanset om sagen bliver behandlet i det ene ministerråd eller i det andet ministerråd, og det er også derfor, at der er to ministre koblet på. Og jeg er altså nødt til bare at gentage, at jeg altså ikke kan stå her og redegøre i detaljer for forhandlingsstrategien i et ministerråd, hvor jeg ikke deltager.

Jeg fralægger mig aldeles ikke noget ansvar. Jeg har selvfølgelig et overordnet ansvar for regeringens politik, og det er, at vi får strammet reglerne om kemikalier, og at vi får nogle fælles regler i EU, og det kan være et kæmpeskridt fremad. Vi vil arbejde på så stort et skridt fremad, som det overhovedet kan lade sig gøre, men altså detaljerne i forhandlingsstrategien må hr. Jørn Jespersen snakke med de to ministre om, som sidder og forhandler.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var det jo sidste år ved den her tid, som jeg husker det, at man fik flyttet kemikalieområdet fra miljøministrene til industri- eller erhvervsministrene. Det var jo et klart signal, som statsministeren også godkendte på topmødet i december sidste år – et klart signal om, at nu skulle erhvervsinteresser gå forud for miljøinteresser, når det gjaldt vurderingen af kemikalier. Sådan er det også gået. Det behøver man jo ikke være nogen stor profet for at regne ud hvordan ville gå, og nu ligger der et forslag til kemikaliereregulering, som, så vidt jeg har forstået det, også skal drøftes i Europaudvalget på fredag, og som ender med et elendigt lovforslag, der bliver vedtaget i EU, medmindre der bliver grebet ind. Og der er kun ét sted nu, hvor den sag kan reddes, og det er på topmødet.

Kl. 17.30

Derfor vil jeg simpelt hen spørge statsministeren, som jo var med til at begå fejlen sidste år: Vil statsministeren nu gøre et alvorligt forsøg ved topmødet på at få genoprettet situationen og få sat et nyt forslag til kemikaliereregulering på skinner?